

REISVERSLAG SURINAME

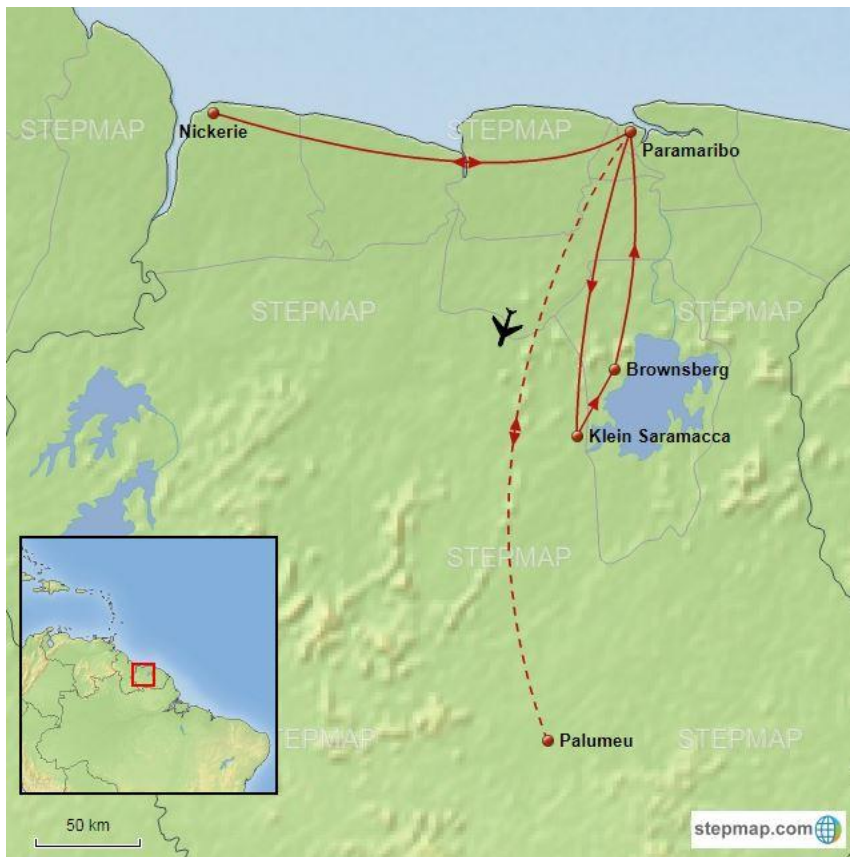
31 januari t/m 15 februari 2019



Georganiseerd door:



www.birdingbreaks.nl



Dag 1: 31 januari

Amsterdam – Paramaribo

Op donderdag 31 januari verzamelen we om 08:50 bij de incheckbalie voor onze KLM-vlucht naar Paramaribo. Als iedereen zijn of haar verplichte visum heeft gekocht, checken we gezamenlijk in. Als we even later het vliegtuig boarden landen we ruim 9 uur later op de luchthaven van Zanderij, op zo'n uur rijden van de hoofdstad. We zijn het enige toestel, maar de paspoortcontrole duurt lang en bij aankomst blijkt één tas te ontbreken. Nadat we de KLM hierover hebben ingelicht, vervolgen we onze weg naar buiten waar onze gids Sean ons met een grote glimlach ontvangt. Op de parkeerplaats zien we onze eerste soorten: Neotropical Palm Swift, Blue-grey Tanager en Great Kiskadee. We maken kennis met onze chauffeur Rakesh, stappen in de bus en rijden naar Paramaribo. We checken in bij het Eco Resort Hotel en waar sommigen van ons nog wat gaan eten, gaan anderen slapen. We zijn begonnen!

Dag 2: 1 februari

Peperpot – Savanne

Deze ochtend beginnen we met een goed ontbijt bij het hotel, waarbij we muzikaal begeleid worden door Pale-breasted Thrushes en Tropical Mockingbirds. Als Sean ons een half uur later oppikt vertrekken we richting het natuurreservaat Peperpot. Deze oude koffieplantage bevindt zich net buiten de stad en is een prima locatie om (opnieuw) kennis te maken met de soortenrijkdom in Suriname. Al bij het uitstappen zien we de eerste, nieuwe soorten en kunnen we vooral goed de verschillen zien tussen Great Kiskadee, Lesser Kiskadee en Rusty-margined Flycatcher. Al snel hoort Sean een American Pygmy Kingfisher: een soort die vaak diep verscholen langs het water zit. Het duurt dan ook even voordat iedereen de vogel heeft gezien. Voor we het bos ingaan zetten we de telescoop nog even op voor Green-tailed Jacamar, Crested Oropendula en Silver-beaked Tanager.

Als we eenmaal het bos inlopen horen we al snel een Ashy-headed Greenlet zingen, welke we even later ook te zien krijgen. Terwijl we deze soort bekijken, hoort Sean alweer de volgende doelsoort zingen: Arrowhead Piculet – de enige endem van Suriname! Ook deze vogel krijgen we in de kijker, maar (nog) niet zo mooi als gewenst. De volgende soort is een Black-crested Antshrike en een mannetje laat zich even later mooi bekijken. Dan zingt er andere soort uit deze 'antbird'-familie: Blackish Antbird. In tegenstelling tot zijn voorganger zit deze soort juist zeer laag en is daardoor lastig te zien te krijgen. Het mannetje is bijna geheel zwart op wat witte vleugelvlekken na. De vogel komt al zingend dichterbij en we krijgen steeds meer van de vogel te zien. Als iedereen de vogel heeft gezien regent het inmiddels, en we besluiten te schuilen bij het informatiecentrum.

Als de regen wat langer duurt dan gepland, besluiten we een plek voor Great Potoo te proberen. Die zien we niet, maar onderweg zien we onder andere Yellow-rumped Cacique, Wing-barred Seedeater en Green-rumped Parrotlet. Leuk om deze kleine, staartloze papegaitjes ook aan de grond te zien. Als de regen zo goed als gestopt rijden we terug naar de plek van vanochtend. De eerste goede soort die we hier horen en later zien is Yellow-crowned Eleania – een soort met een verbrokkeld verspreidingsgebied. Iets verderop zien we onze enige White-winged Becard en Yellow-olive Flatbill van de reis. We steken vervolgens ruim een half uur in het te zien krijgen van een Painted Tody-Flycatcher. Deze endeem voor het zogenaamde Guyana Hoogland krijgen we vaker te horen, maar hier zijn de bomen nog lekker laag en lukt het ons de vogel uiteindelijk mooi in beeld te krijgen. Het is inmiddels laat in de ochtend en we besluiten terug te lopen. We horen nog een paartje White-browed Antbird zingen en proberen de vogels te zien te krijgen, maar dat lukt helaas niet...

Na de lunch rijden we richting de noordelijke savanne van Paramaribo, maar stoppen bij een klein moerasje midden in de stad. Hier zien we al snel waar we voor komen: een paartje Black-capped Donacobius – wat een mooie soort! Andere typische soorten die we hier vinden zijn Spotted Tody Flycatcher en Yellow-chinned Spinetail. Dan is het echt tijd om door te rijden naar het zuiden. Onderweg stoppen we nog voor een Slender-billed Kite en Laughing Falcon. Als we aan het eind van de middag op de savanne aankomen besluiten we nog even rondom het vliegveld te vogelen. Al snel zien we een prachtige Swallow-tailed Kite vliegen, twee zelfs! Typische andere soorten die we hier zien zijn Plain-crested Elaenia, Black-faced Tanager, Lesser Yellow-headed Vulture en Burrowing Owl. Als het opnieuw begint te regenen die dag besluiten we alvast naar Mel te gaan, een vriendin van Sean die voor ons heeft gekookt vanavond. Terwijl we genieten van heerlijke moksi alesi, vliegen er Lesser Nighthawks over. Na het eten rijden we naar Colakreek (onze accommodatie), doen de lijst en gaan naar bed.



Vogelen in Peperpot & Black-capped Donacobius, Paramaribo, BW en PvO

Dag 3: 2 februari

Savanne – Klein Saramacca

Als we deze ochtend wakker worden, ontbijten we op de veranda van het restaurant en gaan daarna snel op pad. Al gauw krijgen we Golden-winged en Brown-throated Parakeet mooi in beeld, en Sean wijst ons een paartje Tropical Screech Owl aan. Er worden de nodige foto's gemaakt, maar dan laten we de uilen verder met rust. Kort na elkaar zien we zowel Red-shouldered Macaw als Red-bellied Macaw. Een paartje van deze laatste soort laat zich uitgebreid zien en fotograferen bij een nestholte in een palmboom – wauw! In dezelfde boom komen even later een paartje Black-tailed Tityra en Lineated Woodpecker zitten. Op afstand zien we een paartje Black-spotted Barbet zitten, terwijl recht boven ons drie Cayenne Jays zich goed laten zien. Dan hoort Sean Point-tailed Palmcreeper zingen, maar we zien hem nog niet. Wel laten twee vliegenvangers zich aan ons zien die we later niet meer zien: Yellow-crowned Tyrannulet en Sulphury Flycatcher. En dan ziet Olga ineens toch de palmcreeper zitten; de vogel zit in de bovenste bladeren van een verre palm, maar laat zich in de telescoop heel goed bekijken. Een goed moment om Colakreek te verruilen voor savanne en we rijden opnieuw richting vliegveld.

Vlak voor het vliegveld maken we een onverwachte stop voor een aap. De aap zien we niet meer terug, maar we weten toch onder andere Burnished-buff Tanager, Pale-breasted Spinetail en Pearl Kite – geplaagd door Smooth-billed Ani's – te noteren. Dé verrassing hier is echter een White-tailed Goldenthrout, een soort die zeldzaam is op de savanne. Helaas krijgt niet iedereen de vogel in beeld, maar gelukkig zijn er genoeg andere vogels om ons mee te vermaken. Eenmaal op de savanne is het goed vogelen met typische soorten als Red-shouldered Tanager, Rufous-crowned Elaenia en Southern White-fringed Antwren. Echter, voor de soorten waar we echt voor komen zullen we het als

lokaal bekend staande *tikitiki busi* in moeten. In dit lage savannebos gaan we op zoek naar Northern Slaty Antshrike, Bronzy Jacamar en Saffron-crested Tyrant-Manakin. Eenmaal in het bos vinden we deze soorten in 10 minuten en uiteindelijk krijgt iedereen de vogels ook mooi te zien. De tyrant-manakin toont zelfs zijn mooie, gele kruintje aan iedereen. Reisleider Sjoerd ziet een Guinanan Schiffornis, maar dit exemplaar toont zich helaas niet aan de hele groep. De zang is overigens leuker dan de vogel...



Red-bellied Macaw, Colakreek & Bronzy Jacamar, Zanderij, SR

Na deze succesvolle ochtend lunchen we in Colakreek en proberen we op het heetste moment van de dag de laatste savanne-soorten te zien: Black Manakin en Pale-bellied Mourner. Wonderwel zingt de manakin, maar zien is lastiger: Black Manakins zitten heel diep in de vegetatie en een enkeling ziet de vogel door de struiken gaan. Pale-bellied Mourner lukt niet, maar we besluiten door te gaan naar onze eindbestemming deze dag: het basiskamp Zintete langs de Kleine Saramacca-rivier. Onderweg zien we onze eerste King Vulture, maar eenmaal aan het begin van de weg naar het basiskamp aangekomen nemen we even de tijd om echt te vogelen. Bij een open stuk laten meerdere Yellow-tufted Woodpeckers, een Red-fan Parrot en een mannetje White-chinned Sapphire zich goed bekijken. Iets verderop, meer het bos in, krijgen we een Black-banded Woodcreeper (enige van de reis), Black Nunbirds en Paradise Jacamars te zien. Eenmaal aangekomen bij het basiskamp parkeren we de bus en lopen we naar de accommodatie. En hoewel de locatie basic is, is het er adembenemend mooi. Als iedereen zijn plekje gevonden heeft, wordt er gegeten en uiteraard gelijst. Na het eten proberen we Crested Owl te vinden, maar die lukt helaas niet – we horen wel onze eerste Tawny-bellied Screech Owl en Great Tinamou. Tijd om te gaan slapen dus.



Kleine Saramacca-rivier bij Fredberg, Klein Saramacca, SR

Dag 4: 3 februari

Klein Saramacca

Als we deze ochtend wakker worden en aan het heerlijke ontbijt (gebakken banaan!) zitten, hoort Sean aan Spectacled Owl roepen. Als Sean de vogel probeert te lokken, is het meteen raak en krijgt iedereen de vogel prachtig te zien. Na het ontbijt maken we ons op om snel op zoek te gaan naar wat voor velen ongetwijfeld het hoogtepunt van de reis zal zijn: Guianan Cock-of-the-rock. Eenmaal op weg met de bus, maken we uiteraard een aantal stops en dat levert de nodige leuke soorten op waaronder Cocoa Thrush, een grote groep Painted Parakeet en een prachtige White Hawk. Eenmaal aangekomen op de plek van de rotshanen, moeten we eerst nog een klein stukje lopen. Onderweg zien we de typische rotsformaties in het bos waar deze soort zijn naam aan dankt. De vogel broeden vaak met enkele paartjes op deze rotsen, maar de mannetjes 'lekken' op een andere plek waar ze vrouwtjes lokken. Als we op de baltsplek aan komen zien we gelijk enkele mannetjes Guianan Cock-of-the-rock - wat een droomsoort! Op de foto krijgen blijkt een heel ander verhaal, want de vogels zitten vaak half verscholen of op een donkere plek. Nadat we de vogels uitgebreid hebben bekeken lopen we al vogelend terug over dezelfde *trail*. Dit levert nog een prachtige Great Jacamar en Rufous-capped Antthrush op. Als we bijna terug zijn bij de bus zien en horen we ineens overal vogels: een *flock*, leuk! In het half uur dat volgt zien we o.a. Red-billed Pied Tanager, Yellow-throated Flycatcher (onze enige), Opal-rumped Tanager, Golden-sided Euphonia, Yellow-green Grosbeak, Guianan Woodcreeper, Short-billed Honeycreeper, Fulvous-crested Tanager en een geweldige Pompadour Cotinga! Dan is de ochtend alweer voorbij en keren we terug naar het basiskamp Zintete.



Guianan Cock-of-the-Rock & typisch broedhabitat, Klein Saramacca, SR / PwW

Nadat we genieten van een heerlijke lunch waarbij we kort worden vergezeld door een mannetje Fork-tailed Woodnymph, is het tijd voor een korte break. Sjoerd vindt vanaf het terras aan het water nog een paartje Guianan Streaked Antwren die de meesten nog leuk in beeld krijgen. Vooral het vrouwtje met haar zwart-wit gestreepte kleed en oranje kopje wordt door menigeen gewaardeerd. Als we weer op pad gaan, blijven we dichtbij en lopen we wat *trails* direct achter de lodge. Het is stil, typisch voor de namiddag, maar toch krijgen we langzaam nieuwe soorten te zien: Black-tailed Trogon, Screaming Piha en Buff-throated Woodcreeper. White-chested Puffbird en Golden-headed Manakin horen we alleen, maar werken vooralsnog niet mee. In een kleine *flock* zien we eind van de middag Wedge-billed Woodcreeper, Cinereous Antshrike en Brown-bellied, Long-winged en White-flanked Antwren. We winnen ons het kat-en-muis-spelletje met Guianan Trogon en krijgen een mooi mannetje hoog te zien. Als we de zingende Black-faced Antthrush proberen te zien te krijgen, zien we plots twee grote vogels door het bos vliegen en landen: Marail Guans! Terug bij de antthrush klinkt hij ineens wel erg dichtbij en wordt door sommigen lopend over de *trail* gezien. Het wordt wat donker in het bos en we besluiten via de toegangsweg terug te lopen naar de accommodatie. De scherpe Ellen merkt dan ineens een grote, bruine vogel op. Sjoerd ziet de vogel ook en het is een Capuchinbird – wat Ellen al dacht! Helaas krijgt niet iedereen de vogel goed te zien, maar we hopen hem nog eens tegen te komen. Het laatste uurtje vogelen levert nog White-breasted Wood Wren, Reddish Hermit en een Variegated Antpitta (gehoord) op, maar dan is het licht echt uit en besluiten we terug te gaan. Onder het genot van een biertje doen we eerst de lijst en genieten dan van de wederom heerlijke maaltijd die voor ons is klaar gemaakt. We laten de nacht de nacht, en gaan op tijd naar bed.

Dag 5: 4 februari

Klein Saramacca – Brownsberg

Als we deze ochtend vroeg wakker worden, lopen we met een kop koffie in de hand naar een plek achter de accommodatie. Nog in het donker proberen we een reactie te krijgen van Zigzag Heron: een klein, nachtelijk reigertje. Naarmate de tijd verstrijkt lijkt het er op dat we deze soort gaan missen. Wel horen we in de verte onze eerste Marbled Wood Quails zingen. Als het licht begint te worden horen we een Amazonian Pygmy Owl. We besluiten een poging om die soort te zien te krijgen en hoewel het een tijdje duurt, ziet Sjoerd dan ineens de vogel hoog zitten. Dat duurt niet lang, maar iedereen ziet gelukkig de vogel voor hij wegvliegt. Als we even later aan de ontbijttafel zitten, ontwaakt het bos en gaan we snel op pad. Bij de rivier zien we op de plek waar gisteren een paartje Guianan Streaked Antwren zat, nu een paartje Black-chinned Antbird. Vanaf de toegangsweg krijgen we eindelijk Purple-throated Fruitcrow mooi in beeld, met als bonus Black-eared Fairy. Iets verderop horen we een Black-faced Hawk – een niet alledaagse soort. Plots zitten er twee boven ons hoog, geweldig! Als we nauwelijks 100 meter gelopen hebben, komt er een *flock* langs en in korte tijd noteren we onder andere Pink-throated Becard, Trilling Gnatwren en Buff-cheeked Greenlet. De parrots in de boom lijken allemaal Blue-headed Parrots, maar plots komt er een Dusky Parrot ingevlogen. Het licht is niet geweldig en de vogel is snel weg, maar wie weet komen we deze nog eens tegen... Krap tien minuutjes later is het echt raak: Yellow-billed Jacamar! Het is niet alleen een bijna-endeem, het is ook onze laatste jacamar en dat betekent *high-fives*! Iets verderop hoort Sean een Guianan Warbling Antwren, en al snel staan we naar prachtige soort te kijken – wauw! Voor we uiteindelijk bij de *dirt road* uitkomen, zien we nog onze enige White-eyed Parakeet zitten van de reis – in dezelfde boom als Orange-winged Amazon.



Guianan Warbling Antwren & Yellow-billed Jacamar, Klein Saramacca, SR

Eenmaal aangekomen bij de *dirt road* leidt Sean ons naar dicht struikgewas langs de weg: dé plek voor de bijna-endeem McConnell's Spinetail. Bij aankomst roept de soort en na enige tijd vangen de meesten een glimp (of iets meer) op van deze enorme *skulker*. Gert Jan merkt scherp onze eerste Short-tailed Swifts op en we worden verder vermaakt door een paartje Guianan Streaked Antwren. Het is inmiddels aardig warm, maar zien toch nog leuke soorten waaronder een handjevol Red-rumped Caciques bij hun hangende nesten, een Buff-breasted Wren die zich aardig laat zien en een tweetal prachtige Green-backed Trogons! Dan is het tijd om te gaan lunchen bij de lodge, maar als we de toegangsweg weer oplopen komen we prompt weer een *flock* tegen. Het regent vogels, maar ondanks de bijbehorende hectiek krijgt iedereen de meeste vogels te zien: Todd's Antwren, Plain Xenops, Golden-spangled Piculet, etc. Een man Swallow Tanager zien alleen Gerrit Jan en Sjoerd. Verder is het stil langs de toegangsweg, al laten de Purple-throated Fruitcrows zich nog beter zien.

Na het lunchen is het spullen pakken, want we gaan naar de volgende bosbestemming: Brownsberg. Vanuit de auto kijken Sean en Sjoerd de toppen af voor cotinga's en meer, en dat levert nog een paartje Bare-necked Fruitcrow op; een soort die Sean hier niet heel vaak ziet. Als we in de middag in Brownsweg aankomen, staat er een busje klaar met de verloren tas – super! Na een korte stop proberen we met onze bus de 17km lange, onverharde toegangsweg naar Brownsberg op te komen, maar komen we toch vast te zitten. Geen nood, want het andere busje rijdt achter ons aan en we gaan met dat busje verder. Iets later dan gepland komen we uiteindelijk aan bij het hoofdkwartier van dit Nationaal Park. Een kort rondje levert nog Rufous-throated Sapphire, Southern Beardless Tyrannulet, Marail Guan, Black-necked Aracari en Green Oropendula op. Als de avond valt, pakken we de lijst op en genieten we van een heerlijke Surinaamse maaltijd. Met morgen opnieuw een lange dag in het vooruitzicht, gaat iedereen op tijd slapen.

Dag 6: 5 februari

Brownsberg

Als we deze ochtend wakker worden, gaan we na het ontbijt gelijk op pad en beginnen we rondom de accommodatie. Er roept een Ringed Woodpecker, maar bijna tegelijkertijd roept er ook een Waved Woodpecker en vliegen Lilac-tailed Parrotlets over! Het duurt even voor we de Ringed Woodpecker aardig hoog in een paar kale takken vinden, maar zij laat zich in de telescoop uitstekend bekijken. Dan roept er een Guianan Toucanet en even later staan we te kijken naar een prachtige man van deze soort. Als we hiernaar staan te kijken roept er nog een nieuwe specht: Golden-olive Woodpecker, maar deze laat zich – net als de Waved Woodpecker eerder – maar nauwelijks zien. We besluiten vanaf de toegangsweg te vogelen, maar de weg wordt versperd door een groepje Grey-winged Trumpeters. Wereldwijd is Brownsberg de beste plek om deze soort te zien te krijgen, omdat ze hier sinds jaar en dag worden gevoerd door de beheerder(s). Niet alleen komen hier de trumpeters op af, maar ook zien we hier Red-rumped Agouti – een soort grote cavia op pootjes. We stoppen even om foto's te maken van deze bijzondere vogels, maar lopen dan de toegangsweg op.

Na slechts enkele tientallen meters gelopen te hebben hoort Sean Dusky Antbird én Black-headed Antbird zingen. Het duurt niet lang en we hebben beide vogels mooi in beeld. Leuk om ook te zien hoe de vogels qua gedrag en habitat iets verschillen. Iets verderop staan we stil bij een boom met vruchten. Er blijken enkele Golden-headed Manakin in te zitten, waaronder een hele mooie volwassen man: pikzwart met knalgele kop! Als we doorlopen pikt Sean een Common Scale-backed Antbird op geluid eruit en we krijgen een mooi mannetje te zien. Weer even later gebeurt hetzelfde met een Spot-backed Antbird. De vogels werken goed mee en er worden mooie foto's gemaakt. Als we een *flock* tegenkomen begint het helaas net met regenen, maar na het korte buitje lijkt de *flock* toch nog rond te hangen en we zien onze eerste Grey Antwren, Fulvous Shrike-Tanager en Yellow-throated Woodpecker. Een fanatiek zingende Slaty-capped Shrike-Vireo laat zich helaas niet zien, maar iets verderop maakt een Rufous-rumped Foliage-gleaner een hoop goed.

De vogels blijven komen deze ochtend, want nog geen half uur later staan we naar een White-fronted Manakin te kijken – een van de twee bijna-endemische manakins voor Suriname. We horen daar ook 'de andere', maar die krijgen we (nog) niet te zien. Dé soort van deze ochtend moet echter nog komen: White-throated Pewee – een echte 'rammer', aldus Sjoerd. Deze soort heeft een zeer beperkt verspreidingsgebied in het hoogland van de Guyana's en is soms ineens spoorloos. Kortom: je moet echt wel een beetje geluk hebben met de soort en gelukkig hebben we dat! Een goed moment om terug te keren naar de accommodatie voor een lunch. Op de terugweg is het rustig, maar we zien onder andere Grey Antwren (beter), Chestnut-rumped Woodcreeper en Mouse-colored Antshrike. We horen nieuwe soorten als Musician Wren, Short-tailed Pygmy Tyrant en White-crested Spadebill, maar die krijgen we helaas niet te zien. We genieten wel van de Guianan Red Howler Monkeys. Bij de accommodatie zingt een Slate-colored Grosbeak, die we na enig speurwerk ook te zien krijgen. Na de lunch gaan sommigen rusten en genieten anderen van het geweldige uitzicht over het stuwmeer.



White-throated Pewee & Guianan Red Howler Monkey, Brownsberg, BW / SR

In de namiddag gaan we weer op pad en lopen een *trail* achter de accommodatie. Nog bij het hoofdkwartier horen en zien we een paartje Pygmy Antwren – weer een nieuwe vertegenwoordiger uit de 41 'antbirds' die Suriname rijk is. Eenmaal op de trail proberen we eerst de laatste van de drie donkere antbirds te zien te krijgen: Grey Antbird. Het duurt even, maar uiteindelijk krijgen we deze soort – een hoge *skulker* in *vines* – toch aardig te zien. Sean hoort vervolgens een Black-throated Antshrike zingen, een héél goede soort ook! Meermaals proberen we die middag de soort te zien te krijgen, maar het lukt ons maar niet. Ook een zingende Double-banded Pygmy Tyrant krijgen we voorlopig niet in beeld. Als we de antbird en pygmy tyrant laten voor wat ze zijn, komen we vrij snel weer een *flock* tegen (daar hebben we geluk mee) met daarin de mooie Golden-collared Woodpecker

en Olive-backed Foliage-gleaner. Om ons heen roepen meerdere Spotted en Thrushlike Antpittas, maar met een groep deze soorten zien is lastig...maar wie weet. We proberen het, maar vinden alleen een Marail Guan. Dan is het inmiddels al na vijven en we besluiten terug te gaan voor een koud biertje, het lijstje en het diner. Daarna wagen we een poging voor uilen, maar het is mistig en koud en we horen alleen een Vermiculated Screech Owl die niet mee willen werken. Tijd om naar bed te gaan en ons op te maken voor een nieuwe volle dag op Brownsberg morgen.

Dag 7: 6 februari

Brownsberg

Deze ochtend beginnen we, na het ontbijt, weer bij de boom met vruchten langs de toegangsweg. Er zitten nu alleen maar White-fronted Manakins, drie stuks. Hierna buigen we af richting de *trail* van gistermiddag waar we een Fasciated Antshrike horen zingen. De vogel zit op de plek van Grey Antbird van gisteren en vertoont ook hetzelfde gedrag: hoog en verscholen. Toch komt een nieuwsgierig vrouwtje polshoogte nemen als we een poging wagen de soort te zien te krijgen. Het is een goed begin van de ochtend, maar hierna blijkt het al gauw een stuk stiller dan gisterochtend. Halverwege de ochtend vinden we iets leuks: een lek van Long-tailed Hermits, misschien wel zo'n tien in totaal! Toch laten ze zich niet makkelijk zien, of zijn in ieder geval snel weer weg. Ach, met de verlate stroopwafels erbij ter ere van de verjaardag van Gerrit Jan nemen we onze tijd. Als iedereen de vogels gezien heeft vervolgen we onze richting de toegangsweg. Als Sean plotseling een White-throated Manakin hoort, de 'andere' bijna-endemische manakin van de Guyana's, lijkt deze best dichtbij te zitten en hebben we al snel een mooi mannetje van deze soort in de kijker. In een *flock* zien we vervolgens mooi Dusky-throated Antshrike, Fulvous Shrike-Tanager en Long-winged Antwren. Onze enige Wing-barred Piprites horen we alleen. Dat geldt even later ook voor Finsch's Euphonia, maar de Ruddy Pigeon die we zien kan van de lijst 'alleen gehoord' af. De rustige ochtend lijkt dan goed te komen en dat is helemaal het geval wanneer Sean een Red-and-black Grosbeak hoort! Deze schitterende soort met een zeer beperkte verspreiding is notoir lastig en zeker geen garantie. Het duurt gelukkig niet lang voor we het roepende mannetje in beeld krijgen en Sjoerd slaagt er zelfs nog in er een foto van te maken. We zijn inmiddels vlakbij ons restaurant voor de lunch en die smaakt ons extra goed.

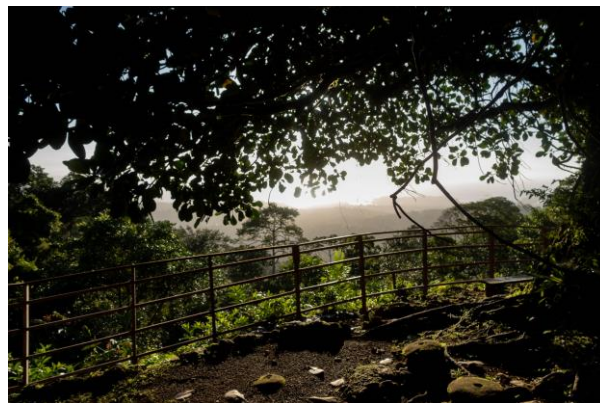
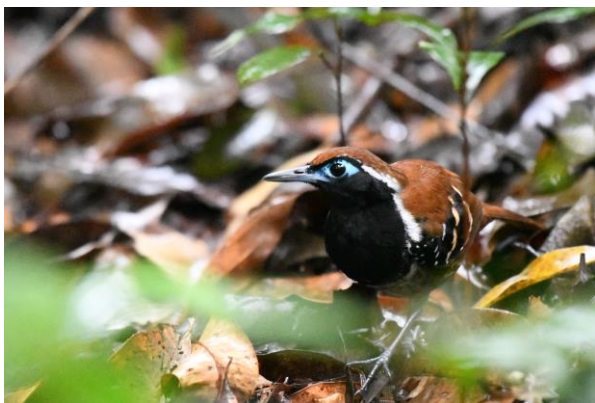


White-throated Manakin & Red-and-black Grosbeak, Brownsberg, SR

Als we halverwege de middag nog een rondje willen maken, komen vanaf het stuwmeer grijze wolken onze kant opdrijven en begint het harder te waaien. Net voor het regent roept er een Waved Woodpecker, welke sommigen van ons even kort in beeld krijgen. Dan begint het te regenen en moeten we noodgedwongen een tijdje schuilen. Als het droog lijkt te gaan worden, begeven we ons naar de inmiddels bekende *trail*. Het is rustig, totdat we een Musician Wren horen zingen. Deze prachtige winterkoning hebben we alleen nog maar gehoord, dus we proberen de vogel te verleiden een kijkje te komen nemen. Dat lukt, want plots zit de vogel vlak voor ons: wat een mooie soort! Als we even later verder lopen hoort Sean een Lined Forest Falcon roepen, en even later blijken het er zelfs twee. Deze roofvogels staan er echter om bekend dat ze het liefst verscholen stil zitten op een tak en het lukt ons dan ook niet een van de vogels zittend in beeld te krijgen. Er vliegt er wel eentje over de *trail*. Dan zit de middag er al weer op en gaan we terug naar de accommodatie. Die avond maken we een rondje over het terrein voor kikkers en dat valt niet tegen. Na het lijstje en het eten pakt Sean zijn meegebrachte gitaar en zet een reeks liedjes in waarvan hij hoopt dat we de tekst kennen. Dat blijkt niet altijd het geval, maar we houden het een tijdje vol en het wordt een gezellige avond. Iets later dan normaal duikt iedereen zijn of haar bed die avond in.

Dag 8: 7 februari**Brownsberg – Paramaribo**

Na het ontbijt wagen we deze ochtend opnieuw een poging voor Black-crested Antshrike, maar die geeft vandaag niet thuis. Echter, bij aankomst zingt er vrijwel direct een soort die Sean ook niet elke dag heeft: Wing-banded Antbird. Deze ietwat plumpe antbird met zwarte keel en geelbruine vleugelstrepen speelt in het half uur hierna een kat-en-muis-spel met ons, waarbij de meesten de soort alleen voorbij zien schieten. Als we even later verder lopen lijkt het opnieuw een stille ochtend te worden, zeker als het dan ook nog begint te regenen. Sean stelt voor om met het busje de weg naar de telefoontorens op te rijden om zo kans te maken op Black Curassow. Los van een groepje Grey-winged Trumpeters loopt er helaas niks op de weg, maar als we stoppen zingt er een Ferruginous-backed Antbird dichtbij. Deze antbird, misschien wel de mooiste van allemaal, hebben we al wel een paar keer gehoord maar nog niet gezien. Als we het even later proberen krijgen we deze mooie soort gelijk in beeld. Er worden uitgebreid foto's gemaakt van de vogel – super!



Ferruginous-backed Antbird & uitzicht over het stuwmeer, Brownsberg, BW / PvO

Eenmaal bij het eind van de *dirt road* aangekomen, parkeren we het busje en lopen we een stukje het bos verder in. De bomen zijn hier gigantisch hoog en dan krijgen we ook nog eens te maken met een *canopy flock*. Al snel staan we met ons hoofd achterover omhoog te kijken om iets op te vangen van Blue-backed Tanager, Flame-crested Tanager en Black-spotted Barbet. Dat lukt niet iedereen even goed, dus we zijn blij als we teruglopen en op ooghoogte Guianan Schiffornis kunnen bekijken. De volgende *flock*, bij de telefoontorens, zit gelukkig ook een stuk lager en we noteren hier onder andere Guianan Tyrannulet, Greyish Mourner en Red-legged, Purple en Short-billed Honeycreeper. Het is inmiddels eind van de ochtend en we besluiten terug te gaan om te lunchen. Na de lunch nemen we afscheid van Brownsberg en gaan we terug naar Paramaribo. Op de terugweg naar Paramaribo maken we nog een stop bij de noordelijke savanne voor Pale-bellied Mourner en Black Manakin. Die krijgen we niet te zien, maar we krijgen nu wel allemaal Rufous-crowned Eleania goed te zien. Ook goed nieuws: we zijn door ons hotel omgeboekt naar het luxueuze Royal Torarica. Bij aankomst wordt er gelijktijdig in de tuin van het hotel en daarna gaat iedereen zijn eigen gang en spreken we af elkaar morgen om half 7 weer te zien bij het ontbijt.

Dag 9: 8 februari**Paramaribo – Palumeu**

Deze ochtend gaan we na een geweldig ontbijt snel op pad. We vliegen later die ochtend naar Palumeu en blijven in de buurt. We bezoeken deze ochtend de Cultuurtuin in Paramaribo zelf. Deze tuin staat niet vol met cultuur zoals misschien gedacht, maar de naam houdt samen met het verbouwen van gewassen: in de tuin worden uitheemse bomen en planten getest op het Surinaamse klimaat. Als ze goed gedijen, worden ze in plantages uitgezet. Bij aankomst is het gelijk raak en zien we twee nieuwe kolibries bij een bloeiende boom: Glittering-throated Emerald en Black-throated Mango. Ook krijgen we opnieuw Arrowhead Piculet te zien. Ietsje verder lopen we een kleine stukje het bos in en komt een Cinnamon Attila ingevlogen die helaas (nog) niet iedereen ziet, wel laat een Buff-breasted Wren zich goed bekijken. Als we even later een bospaadje nemen zien we een zwarte manakin met rode kop: Crimson-hooded Manakin – één van de twee soorten die we hier zoeken. Iets verder vliegt er plots een grote rover door het bos. Het duurt even voordat Sjoerd (die een stuk lager staat) plots zicht heeft op een Spectacled Owl. De uil vliegt dan ineens naar een open tak waardoor iedereen deze soort opnieuw goed te zien krijgt, ondertussen belaagd door allerlei kleine vogels. Nog terwijl we nagenieten van de uil hoort Sean onze tweede doelsoort voor die ochtend: Blood-colored Woodpecker. Het duurt eventjes, maar dan krijgen we deze soort aardig in beeld – vergezeld van twee Straight-billed Woodcreepers. Heerlijk!



Crimson-hooded Manakin & Spectacled Owl, Cultuurtuin, SR

Aan de rand van de Cultuurtuin nemen we vervolgens de tijd voor wat normalere soorten en doen we erg mooie waarnemingen van Spotted Tody-Flycatcher, Plain-crowned Spinetail en White-lined Tanager, Naast de spinetail en tanager, is ook een vrouwtje Hooded Tanager nieuw hier. Teruglopend over de *dirt road* naar ons beginpunt hangen er ineens twee rovers boven ons hoofd: Een Slender-billed Kite heeft het aan de stok met een Hook-billed Kite! Leuk om deze typische silhouetten eens naast elkaar te zien. Als we bijna terug zijn bij de bus opnieuw een dubbelslag: Maaïke vindt een Green-throated Mango en eindelijk komt er een Ochre-ored Flatbill 'binnen'. Na deze relaxte ochtend is het tijd om met de bus richting het kleine vliegveld Zorg en Hoop midden in Paramaribo te vertrekken. Hier wacht een kleine Cessna op ons om ons naar het verre binnenland van Suriname te brengen. Na het opstijgen genieten we eerst nog van de stad en de noordelijke savanne, maar al snel zien we niets anders meer dan alleen bos tot aan de horizon! Suriname is voor het grootste deel bos (94%) en dat is vanuit de lucht goed te zien. Er lopen ook geen wegen en slechts een aantal dorpen zijn per vliegtuig bereikbaar. Palumeu, onze bestemming, is er één van en uit het niet doemt er ineens een landingsbaan op (ok, een grasveld). Als we even later geland zijn en ons hebben geïnstalleerd in de houten huisjes met uitzicht op de rivier, is het alweer tijd om te lunchen. Later die middag steken we per boot de rivier over en verkennen we het bos aan de overzijde. Zo af en toe horen we een vogel, maar los van een paartje van de schaarse Black-crowned Tityra is het rustig. We besluiten terug te gaan naar de boot om de rivier te verkennen en dat levert al gauw leuke soorten op, want we zien onze eerste Blue-and-yellow Ara (nog wat ver) en Sjoerd vindt hoog in een boom een Spangled Cotinga. Deze turkoois-kleurige soort met paarse vlekken vliegt weg voor iedereen hem te zien krijgt, maar gelukkig blijkt hij nog in de buurt en ziet iedereen deze mooie soort. Dan wordt het tijd om en terug te varen naar de lodge. Na het eten wordt er weer gelijst en besluit iedereen op tijd te gaan slapen en zich op te gaan maken voor weer een dag in het bos.



Uitzicht over het Surinaamse oerwoud & vogelen vanaf de rivier, Palumeu, PvO / MH

Dag 10: 9 februari

Palumeu

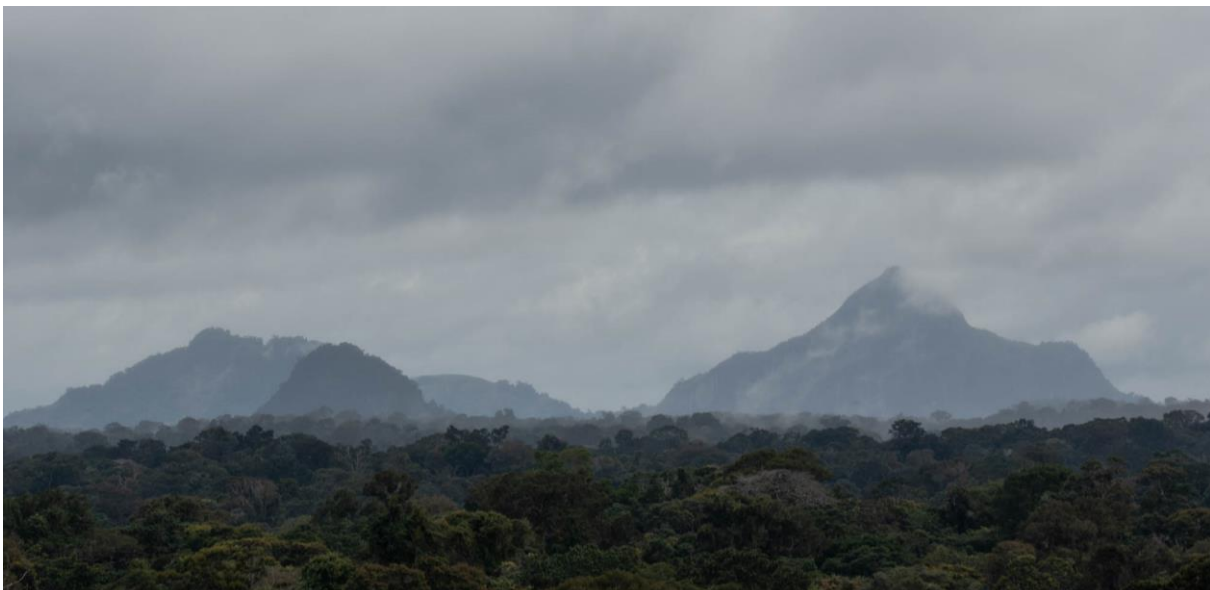
Na een goed ontbijt stappen we deze ochtend vroeg in de boot en varen een stukje stroomafwaarts de rivier af. Onderweg horen we vooral een boel soorten vanuit de boot, maar we vermaken ons ook met zichtwaarnemingen van Blue-cheeked Amazon, Spangled Cotinga, Green-and-rufous Kingfisher, Silvered Antbird, Waved Woodpecker, King Vulture en Dusky Parrot. Terwijl we staan te kijken naar een White-bearded Manakin, vliegen er ineens vier Blue-and-yellow Macaws over! Een onverwachte nieuwe soort op de lijst wordt door een van de onze bootmannen gezien: een Blue-throated Piping Guan, naast een Marail Guan. Bijzonder, want rondom Palumeu wordt nog volop gejaagd, vooral op grondvogels. Na dik 2 uur vanuit de boot te hebben gevogeld besluiten we aan wal te gaan en lopen

we door onaangetast tropisch regenwoud naar een zogenaamde insel- of eilandberg: een geïsoleerde heuvel of (kleine) berg in een verder bijna vlak landschap. Zoals gebruikelijk is het harder werken dan vanuit de boot, maar we worden wel beloond. Al snel hoort Sean namelijk een antpitta roepen en vrijwel tegelijkertijd zien sommigen van ons een vogel over de grond lopen: Spotted Antpitta! Het lijkt er even op dat niet iedereen de vogel te zien krijgt, maar dat lukt toch. Gaaf, want hier hadden we met zo'n 'grote' groep niet op gerekend bij zo'n schuwe soort. Sjoerd slaagt er nog in om met verkeerde instellingen een redelijke plaat te schieten – top! Een volgende nieuwe soort is een mooie man Black-throated Trogon, al is het de saaier Tiny Tyrant-Manakin die een endem is voor de drie van Guyana's. Nog beter is de Band-tailed Antshrike waar we een uur later naar staan te kijken! Deze bijna-endem is een echte *skulker* en het mannetje is geheel zwart, op de witte eindband na.



Blue-throated Piping Guan & Spotted Antpitta, Palumeu, PvO / SR

Als het inmiddels halverwege de middag is en we bij de eilandberg aankomen, begint het helaas te regenen. Gelukkig heeft onze bootman ranja meegebracht om de pijn te verwachten en stopt de regen snel weer. Het blijft wel wat grauw en we zien niet de gehoopte rovers in de lucht of cotingas in de boomtoppen. Na het nuttigen van de meegebrachte lunch besluiten we dan ook om terug te lopen naar de boot. Er wordt wel gevogeld, maar het is stil en de échte lunch wacht nog op ons. Het wordt een (erg) verlate lunch, maar we hebben een prima dag achter de rug en besluiten wat uit te rusten na de lange wandeling deze ochtend. Als we eind van de middag weer in de boot stappen, begint het opnieuw te regenen. We denken dan ook in een keer te kunnen doorvaren naar de lodge, maar Sean heeft andere plannen en hij wijst ons in de stromende regen een Ladder-tailed Nightjar aan. Geweldig om deze nachtzwaluw op de rotsen midden in de rivier te zien zitten, ook in de regen. Als we eenmaal weer terug bij de lodge zijn, stopt het net met regenen en ziet Sjoerd vanaf zijn balkon een Red-throated Caracara zitten. Snel de anderen erbij, want deze soort hebben we alleen nog maar gehoord. Het schemert inmiddels behoorlijk en we besluiten te gaan lijsten voor het eten. Na deze vermoeiende dag is het tijd om te gaan slapen en ons op te maken voor onze laatste volle dag in het bos.



Uitzicht vanaf de tafelberg, Palumeu, PvO

Dag 11: 10 februari**Palumeu**

Vandaag gaan we, net als gisteren, na het ontbijt de boot in en een stukje te varen. Aan de overkant proberen we een Little Chachalaca te verleiden zich te laten zien, maar daar wordt helaas geen gehoor aan gegeven. Na een tijdje te hebben gevaren zien we twee Black-headed Parrots in de boom landen. We krijgen ze redelijk in beeld vanuit de boot, maar proberen het iets verder vanaf vaste grond. Zoals verwacht blijkt dat lastig, maar als we een tijdje staan te wachten zien we onze eerste Great Antshrike, Chapman's Swift en Caica Parrot. Uit het niet verschijnen er plots twee grote, bruine vogels: Little Chachalaca! Ook vliegt er nog een grote groep van 34 Lilac-tailed Parrots over. Tijd om in de boot te stappen, maar al snel ziet Sjoerd twee Red-and-green Macaws zitten. Helaas wat ver voor goede foto's, maar geweldig om deze prachtige ara's in het wild te zien natuurlijk! Vanuit de boot merkt Gert Jan scherp een zittende Green Ibis op, een soort die we nog niet zo mooi gezien hadden. Net zo'n scherpe vondst wordt dan (opnieuw) door onze bootman gedaan: hij meldt een wit-met-zwarte vogel. We zijn blij dat we gedraaid zijn, want het blijkt een Guianan Puffbird! Onze eerste 'echte' puffbird deze reis en meteen de beste, want de enige bijna-endeem! Aan de overkant roept een Amazonian Motmot, maar hoewel de vogel dichterbij komt krijgen we hem of haar maar niet te zien. Een man Black-chinned Antbird werkt beter mee. Iets verderop liggen wat platte rotsen in het water en het lijkt een mooi punt om even uit te eten en te posten.



Little Chachalaca & vogelen vanaf rotsen in de rivier, Palumeu, SR / PvO

Als we enige tijd op de rotsen staan, horen we de zoveelste Amazonian Antshrike en we besluiten een poging te wagen: hup in de boot en naar de kant. Eenmaal aangemeerd zingt de vogel recht boven ons hoofd en zien we vogel warempel zitten. Er valt alleen weinig herkenbaars aan het mannetje te zien, want hij lijkt erg op Northern Slaty Antshrike – een soort die we al in de noordelijke savanne gezien hebben. Het wachten is op het vrouwtje met haar oranje kop en even later krijgen we haar in beeld. Het is inmiddels laat in de ochtend en we besluiten terug te gaan. Op de terugweg ziet Sean een bloeiende boom en even later zien we een coquette hoog in de boom zitten. Sjoerd maakt snel wat foto's en op basis daarvan blijkt het om een vrouwtje Racket-tailed Coquette te gaan. Kort voor we bij de lodge zijn hebben we nog wat tijd en meren we aan bij een *trail*. Ondanks het feit dat het midden op de dag is levert het ons nog drie nieuwe soorten op: Yellow-margined Flatbill, Rufous-tailed Flatbill en Buff-throated Saltator. Dan is het tijd om te gaan lunchen, maar we komen in de middag zeker terug op deze plek.

Als we eind van de middag terugkeren naar deze plek lijkt het in eerste instantie erg stil in het bos zelf, al zien we wel een Great Jacamar en een mannetje White-crowned Manakin. Als het wat donker wordt in het bos zelf gaan terug naar de een open plek aan het begin van de *trail* en daar blijkt het feest. Terwijl we opnieuw genieten van Red-and-green Macaws, Painted Parakeets en Turquoise Tanagers proberen we met het afspelen van een dwerguiltje wat vogels te lokken. Dat werkt uitstekend en we zijn in korte tijd omringd door vogels, vooral kolibries: Rufous-throated Sapphire, Crimson Topaz (vrouwtjes), Grey-breasted Sabrewing, Racket-tailed Coquette (mannetje!) en White-necked Jacobin. Maar ook andere soorten komen een kijkje nemen, waaronder Chivi Vireo, White-crested Spadebill, Flame-crested Tanager, Forest Elaenia en Violaceous Euphonia. Een Double-banded Pygmy Tyrant weet zich in eerste instantie nog goed te verstoppen, maar uiteindelijk krijgen we ook deze in beeld. Het is dan inmiddels aardig laat en we besluiten terug te gaan voor lijsten en dineren. Na het avondeten is het nog droog en besluiten de meesten van ons mee te gaan op zoek naar uilen. Dat blijkt verrassend productief, want in een kwartiertje zien we zowel Crested Owl (wat een beest!) als Great Potoo zitten en zijn we klaar. Morgen alweer onze laatste dag hier...

Dag 12: 11 februari**Palumeu - Paramaribo**

Vanochtend stappen we, na het ontbijt, opnieuw in de boot om vanaf de rivier te vogelen. Dat levert in eerste instantie weinig op, maar dan hoort Sean plots een Crimson Fruitcrow roepen. We horen het maar eenmaal, maar gaan toch aan land op zoek naar de vogel. Die lijkt echter te zijn gevlogen of roept niet meer, maar op de terugweg naar de boot hoort Sean plots nog een heel goede soort zingen: Rufous-bellied Antwren! Het duurt niet lang of we hebben de vogel in beeld, al duurt het wel eventjes voordat iedereen de vogel in beeld heeft. Bij de boot treffen we een *flock* en horen we onder andere Double-banded Pygmy-Tyrant, Trilling Gnatwren, Lemon-cheeked en Buff-cheeked Greenlet. Een onbekend geluid voor Sean zullen we die later die dag op naam brengen als Curve-billed Scythebill – een ongewone soort. Terug in de boot varen we naar een plek voor Black-collared Swallow en even later hebben we er vijf in beeld. We gaan voor een laatste keer aan land en daar merkt de scherpe Ellen een vogel op die we in eerste instantie niet helemaal thuis kunnen brengen. Met hulp van het boek maken we een McConnell's Flycatcher en de vogel toont zich even later ook iedereen. Omdat we om 12 uur vertrekken vanaf Palumeu en we nog lunchen vooraf, gaan we richting boot en dan richting de lodge. Als iedereen zijn of haar spullen gepakt heeft, zetten we koffers bij de landingsbaan en gaan lunchen. Dan stappen we in het vliegtuig en vliegen over het groene tapijt terug naar de hoofdstad.

Als we een uurtje later aankomen op vliegveld Zorg en Hoop kunnen we nog niet gelijk in ons hotel checken. Om de tijd te doden brengt Sean ons naar een woonwijk in aanbouw met wat zegge-achtige vegetatie. De geluidsbox wordt aan de rand van het veld gelegd en we spelen Ash-throated Crake af. We krijgen niet direct een reactie, maar later blijkt dat het wemelt van de rallen hier. We hopen dat we de ral snel in beeld krijgen, maar dat gebeurt pas als we echt op het punt staan om op te geven. Wonderwel krijgt iedereen de vogel in beeld, want dat duurt maar even. Dan is het tijd om weer richting ons luxe hotel te gaan, want voor de tweede keer slapen we in het Royal Torarica. Eenmaal daar aangekomen checken we in en heeft iedereen even tijd voor zichzelf. Sjoerd aan dat er, voor wie wil, voor het diner in de tuin nog even zal worden gevogeld. Dat pakt goed uit, want vanaf een steiger zien we langs de Surinamerivier onze eerste Tricolored Herons, Scarlet Ibises, Yellow-crowned en Black-crowned Night Herons. Verder zijn de nodige Snowy Egrets, Little Blue Herons, Semipalmated Plovers en Sandpipers aanwezig. Als het begint te schemeren is het tijd om te gaan eten, want straks haalt Sean ons nog op om te zoeken naar Striped Owl. Na het eten gaan we de bus in en rijden we rond op zoek naar de uil. Het lijkt lang te duren, maar dan vliegt er ineens eentje voor de bus langs! Helaas ziet niet iedereen de vogel en landt hij niet. We besluiten te gaan zoeken en hoewel dat hopeloos lijkt, zien we de soort plots zitten op een draad. Vanuit de bus laat hij of zij zich geweldig bekijken en we kunnen terug naar het hotel om te gaan slapen.



Yellow-crowned Night Heron & Striped Owl, Paramaribo, SR

Dag 13: 12 februari**Paramaribo – Nickerie / Bigi Pan**

Deze ochtend gaan we na een uitgebreid ontbijt vroeg op pad richting Nickerie. Het is zo'n 240 km rijden en het zal dus ook voornamelijk een reisdag worden. Toch maken we regelmatig stops onderweg en dat levert de nodige leuke soorten op. De eerste nieuwe soort is Savanna Hawk, gevolgd door Black-Collared Hawk en Limpkin. Bij een plek voor Spot-breasted Woodpecker vinden we inderdaad snel een paartje van deze mooie specht. Een andere stop voor Orange-breasted Falcon levert inderdaad deze soort op, maar die zien alleen Sjoerd en Gerrit Jan kort. Hoe verder we naar het westen rijden, hoe meer riet- en rijstvelden we zien. Het is uitkijken naar de eerste Long-winged Harrier en die zien we dan ook snel schommelen boven de velden. Het blijkt de dag van de nieuwe roofvogels, want ook de volgende nieuwe soort is een rover: Great Black Hawk. Verrassend is de Southern Lapwing die we zien, een soort die Sean pas één keer in de Suriname heeft gezien.

Halverwege de middag komen we aan in Nickerie en maken we ons klaar om met de boot naar de zoutvlakte Bigi Pan af te reizen. We steken eerst een grote rivier over, dan wordt de boot over de dijk gesleept en varen we via een acht kilometer lang kanaaltje naar onze eindbestemming. Onderweg zien we Rufous Crab Hawk, American Pygmy Kingfisher, Brown-crested Flycatcher, Greater Ani en Bicolored Conebill. De leukste soort is echter de Great Horned Owl, welke zich mooi laat zien en er worden volop foto's gemaakt.



Black-collared Hawk, Great Black Hawk & Great Horned Owl, Bigi Pan, SR

Als we na een tijdje varen bij de zoutvlakte aankomen zien we in de verte een grote groep roze vogels: American Flamingo's! Als we het hele meer kunnen overzien, zien we ook onze lodge op palen in het water staan. Langzaam varen we die kant op, want het is hier erg ondiep en de motor ploetert zich soms een weg door de modder. Als we eenmaal bij de lodge aankomen installeren we ons en wordt een late lunch genuttigd. Aan het begin van de avond stappen we opnieuw de boot in en begeven we ons richting de rand van de mangrove. Hier wordt de motor uitgezet en wachten we de komst van alle vogels af die hier gaan slapen. Erg gaaf, want we zien meerdere groepen Scarlet Ibises mooi dichtbij langs vliegen – het doel van deze reis. Ook genieten we van de 50 Wood Storks die zijn komen invallen, twee Roseate Spoonbills die overvliegen en tot slot de negen Black Skimmers die in schemer langs de boot scheren als we inmiddels op de terugweg zijn. Eenmaal terug bij de lodge heeft iedereen tijd voor zichzelf, want het eten wordt pas wat later opgediend (we hebben laat geluncht). Na het eten pakt Sean zijn gitaar er opnieuw bij en proberen we opnieuw liedjes te bedenken die hij kan spelen en wij kunnen zingen, blijft lastig...het is al laat als we gaan slapen.



American Flamingos, Bigi Pan, PvO

Dag 14: 13 februari**Nickerie / Bigi Pan – Paramaribo**

Als we deze ochtend wakker worden zien we nog voor het ontbijt twee nieuwe soorten: Brown Pelican en Yellow-billed Tern vliegen langs de lodge. Niet iedereen is al wakker, maar later op de dag zien we beide soorten gelukkig nogmaals. Na het eten gaan we richting de mangrove voor nog wat laatste soorten, vooral steltlopers. In de mangrove horen we Pale-tipped Inezia en even later zien we twee van deze vogels door de bomen scharrelen. We varen door naar een moddervlakte waar we inderdaad steltlopers mooi te zien krijgen: Grey Plover, Least Sandpiper, Greater en Lesser Yellowlegs. Waar de Carib Grackles van gisteren het vermelden niet waard waren, krijgen we deze typische soort voor hier deze ochtend goed te zien. Als we over de dijk richting de mangrove lopen blijken er meer muggen dan vogels te zijn en we laten ons wat eerder ophalen dan gepland. Dan maar wat dichterbij de flamingo's proberen te varen, ook leuk! Terug bij de lodge pakken we onze spullen en varen terug richting Nickerie. Onderweg zien we nog onze eerste Yellow Oriole en we schrijven een vrouwtje Cinereous Becard bij.

Eenmaal aan land zien we onze vertrouwde Rakesh en bus staan en beginnen we aan onze reis terug naar Paramaribo. Amper onderweg hoort Sean een Greyish Saltator en we zien deze nieuwe soort op een elektriciteitskabel zitten. Een half uur later ziet Sjoerd kort een uil vliegen, het blijkt een Amerikaanse Kerkuil te zien – op klaarlichte dag! Als we even later weer in het domein van riet- en rijstvelden aankomen, hoort Sean opnieuw een nieuwe soort vanuit de auto: Yellow-hooded Blackbird. We stoppen en stappen uit de bus, maar hoewel er meerdere vogels zingen is het nog lastig deze soort te zien te krijgen. Door wat openingen in de struiken zien we uiteindelijk toch enkele mooie mannetjes zingen. Als iedereen de soort goed gezien heeft rijden we door, maar lang duurt het niet want was dat nou een Great Potoo op 1 meter hoog direct langs de weg?! Als we omdraaien zien we inderdaad een geweldig mooie Great Potoo zitten. Een uitgebreide fotosessie volgt en we kunnen maar moeilijk weg rijden bij zo'n geweldige waarneming. Omdat we qua soorten op het niveau van vorig jaar zitten, besluiten we een de soortenlijst nog wat te plussen en bij de oceaan in Coronie te gaan kijken. Dat levert prompt drie nieuwe soorten op: White-cheeked Pintail, Magnificent Frigatebird en Pied-billed Grebe. Ook krijgen we nog meer Brown Pelicans, Roseate Spoonbills en Scarlet Ibises te zien. Het is alleen inmiddels wel eind van de middag en we besluiten door te rijden. Als we omstreeks 7 uur aankomen, wordt er in het hotel gelijst en gezamenlijk gedineerd in het gezellige 't Vat tegenover het hotel.



Great Potoo & Scarlet Ibis, tussen Nickerie en Paramaribo, BW / SR

Dag 15: 14 februari**Paramaribo**

Vandaag is onze laatste dag van de vakantie en we laten ons het ontbijt dan ook goed smaken. Omdat we pas eind van de dag richting Schiphol vliegen, hebben we nog ruim de tijd om te vogelen. In de spits proberen we de stad uit te komen, waarbij een tweevingerige luiwaard in een elektriciteitspaal voor extra vertraging zorgt. Sean schakelt de dierenambulance in en we horen later dat de luiwaard veilig is opgevangen en weer is uitgezet in de natuur. Eenmaal weer onderweg zien we bij een stop om drinken te halen een Spectacled Thrush, voor sommigen nog nieuw. Onze eindbestemming ligt praktisch naast het vliegveld en direct naast Colakreek: de kinderboerderij. Als we uitstappen blijken we niet de enige vogelaars te zijn en krijgen we alsnog de beroemde Fred te zien: de eigenaar van de geweldige lodge eerder deze reis. Zij hebben net kort Russet-crowned Crane gezien en we horen de vogel roepen. Boven ons in de boom broedt een paartje Cayenne Jay die af en aan vliegen.

Als we eenmaal het omringende savannebos inlopen, duurt het niet lang voordat Sean de volgende nieuwe soort hoort: Helmeted Pygmy Tyrant. Ellen krijgt de vogel als eerst in beeld, maar het lukt uiteindelijk iedereen hem of haar in beeld te krijgen. Iets verderop krijgen we een Yellow-throated Woodpecker mooi in beeld, een soort die we eerder in slecht licht op de Brownsberg zagen. Dan hoort Sean opnieuw een nieuwe soort: Black-throated Antbird. Deze antbird zit erg laag bij de grond en het duurt even voor iemand überhaupt de vogel ziet. In het kwartier dat volgt zien de meesten van ons de vogel, maar helaas niet iedereen. Verderop zit een Coraya Wren te zingen, dicht langs het pad. We wagen een poging en de vogel laat zich prachtig zien. Bijzonder, want dit is Sean zijn beste waarneming van deze soort in lange tijd! In wat meer open terrein horen we een Barred Antshrike, een soort die de meesten nog niet hebben gezien. Deze vogel werkt echter goed mee en laat zich mooi zien en fotograferen. Plotseling begint het keihard te regenen, maar gelukkig is daar net zo plotseling Rakesh met de bus. Als het na een minuut of 10 stopt met regenen vogelen we verder richting ons beginpunt, maar zien we niet veel meer dan twee White-throated Toucans prachtig in de scoop. Bij de bus proberen we de ral nog in beeld te krijgen, maar die horen we alleen nog maar.

We hebben nog een paar uurtjes alvorens we willen gaan lunchen en besluiten een rondje vliegveld te doen voor de ontbrekende Eastern Meadowlark en Crested Bobwhite. Een zwaluw op het hekwerk blijkt bij nadere inspectie een Brown-chested Martin te zien, een soort die we nog niet eerder hadden. In de hoek met de bekende Burrowing Owls (we zien er twee) duikt plots een paartje Eastern Meadowlarks op – top! De bobwhites geven niet thuis, maar we wel Grassland Sparrow beter en krijgen nog een meadowlark te zien. Het is tijd voor een laatste lunch in Colakreek, de spullen te herschikken en naar het vliegveld te vertrekken. We hebben echter ruim de tijd en Sean, Sjoerd en Gerrit Jan maken nog een laatste rondje over het terrein. Dat levert zowaar een nieuwe soort op: Pied Puffbird. Een paartje van deze soort laat zich mooi bekijken en lang genoeg om iedereen erbij te halen om deze nieuwe soort te kunnen laten zien. Dan is het écht tijd om te vertrekken. Er wordt een laatste groepsfoto gemaakt bij de bus en we rijden naar het vliegveld waar we afscheid nemen van onze gids Sean en chauffeur Rakesh. Om 19:30 stappen we in het vliegtuig naar Amsterdam.



Burrowing Owl & Eastern Meadowlark, Zanderij, SR

Dag 16: 15 februari

Aankomst Amsterdam

Deze dag landen we om 09:20 op Schiphol – een uurtje later dan gepland. Als iedereen even later zijn of haar koffers heeft, is de reis officieel ten einde en nemen we afscheid van elkaar. Het is een geslaagde reis geweest met maar liefst 385 soorten. Het hoogtepunt was misschien wel de dansende mannetjes Guianan Cock-of-the-rock, maar ongetwijfeld staan de felrode Scarlet Ibises, de vreemde ogende Grey-winged Trumpeters, de prachtige Ferruginous-backed Antbird, de bijzondere Point-tailed Palmcreeper of de exclusieve Black-and-red Grosbeak ook hoog op ieders lijst. En wat te denken van vier soorten ara's, 15 papagaaien en parkieten, vijf 'cotingas', zes jacamars, vier trogons, vijf ijsvogels, vijf toekans, zeven manakins, 11 spechten en 17 kolibries! Wat minder kleurrijk waren de 41(!) soorten rovers en uilen, maar we hebben genoten van onder andere King Vultures, White Hawk, Swallow-tailed Kites en Spectacled Owl. Tot slot kunnen we hier de 35 'antbirds' niet onvermeld laten, met mooie soorten als Guianan Warbling Antbird, Spot-backed Antbird en – in al zijn eenvoud – Band-tailed Antshrike. En natuurlijk het lekkere eten, de vriendelijke mensen en het geweldige landschap van Suriname. Kortom: het was weer een reis om nooit te vergeten!

Sjoerd Radstaak, mei 2019